

Elgaard: Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han karakteriserede mig som værende besindig. Jeg har siddet og overvejet, om jeg kunde karakterisere den højtærede Minister paa samme Maade. Jeg er ikke helt klar over det. Jeg synes, at selv om man kan betegne Dele af denne Behandling som Efterdønninger af, hvad der er gaaet forud, saa er det i hvert Fald ikke helt besindigt, naar den højtærede Justitsminister argumenterer for sit Lovforslag paa navngivne Personer uden for Rigsdagen; og jeg kan godt føje til, at i den Pjece, som den højtærede Justitsminister udsendte vedrørende den offentlige Diskussion om Lovforslaget, efter at det var forelagt, synes jeg, at den højtærede Justitsminister var ubesindig paa to Punkter. Det første Punkt var det, hvor Justitsministeren ligesom gav Udtryk for, at man fra juridisk Side i sin Kritik havde ladet sig paavirke af Pressens Skriven om Forslaget. Det tør man vist ikke i Almindelighed forudsætte om Mennesker, der udtaler sig om en eller anden Sag. Det andet Punkt var Udtalelsen om, at Pressens Stilling til Lovforslaget maaske var paavirket af, at man havde hørt noget om en ny Presselov. Naar man skal dele Sol og Vind lige i et Spørgsmaal som dette, maa man gaa ud fra den Betragtning, at hvad enten den ene eller den anden Part stiller sig for eller imod, er det ud fra en Vurdering af den her foreslaaede Lovs Betydning i Forhold til den Tilstand, vi har nu.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde i Gaar, men jeg vil gerne over for enkelte Bemærkninger fra den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sige et Par Ord.

Den højtærede Justitsminister udtalte, at hans Forgængere havde gennemført langt flere Ændringer i Retsplejeloven, end Ministeren selv havde. Jeg vil hertil gøre den Bemærkning, at den højtærede Minister har jo været Deltager i de fleste af disse forudgaaende Ændringer i Retsplejeloven, og adskillige af dem har været saa moderniserende, at der fra mere end een Side har været sagt under Debatten om dem, at nu var det vist ingen Skade til, om der blev en kortere eller længere Hvilepause i Reformeringsen af vor Retspleje.

Da Ministeren har været Deltager i

Arbejdet for de fleste af disse Ændringer, maatte vel ogsaa for ham det Tidspunkt nærme sig, da han blev ordningsmæt paa Retsplejelovgivningens Omraade.

Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg da vilde stille Krav om at afskaffe Retsplejeudvalget. Jeg forstaar ikke Begrundelsen for dette Spørgsmaal; i hvert Fald kan jeg svare, at et saadant Krav har jeg ikke gjort mig til Talsmand for, og dette Spørgsmaal skal jeg overhovedet ikke blande mig i. Men naar jeg i min Tale i Gaar nævnte Retsplejeudvalgets Stilling til dette Lovforslag, saa var det bl. a., fordi den højtærede Minister nogle Gange har haft Retsplejeudvalget paa sin Side, og da har Ministeren tillagt det overmaade stor Betydning. Nu er Retsplejeudvalget i dette Spørgsmaal imod Ministeren, og saa var det, jeg sagde, at saa maa man tillægge Retsplejeudvalgets saglige Begrundelse for Bedømmelsen af dette Lovforslag en vis Vægt. Jeg sagde endvidere, at naar man motiverede Appelretten — det gjorde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet — med dens alsidige Sammensætning, kunde man med mindst lige saa stor Ret pege paa Retsplejeudvalgets alsidige Sammensætning. Derfor synes jeg, at vi maa ende med at sige, at Betydningen af dette Lovforslags Gennemførelse er der i Øjeblikket stærkt delte Meninger om.

Dertil ønsker jeg at føje, at efter de Ændringsforslag, den højtærede Minister har bebudet vedrørende Spørgsmaalet om at gøre Højesteret til Ankeinstans i Spørgsmaal angaaende Afskedigelse og Pensionering af Dommere, kan jeg ikke se, hvilken Motivering der er tilbage for Forslaget om Appelretten. Det er jo da givet, at man kan skabe en saadan Retspleje inden for vor nuværende Lovgivning paa dette Omraade, der kan føre til Højesteret baade vedrørende Dommeres Forhold og saa sandelig ogsaa vedrørende Spørgsmaal om Genoptagelse af Straffesager.

Efter det, der er sket i denne Sag — ikke mindst fra Ministerens Side —, synes jeg, at Forslaget nu næsten hænger frit svævende i Luften uden reel Værdi og uden reel Forbindelse med de to Opgaver, Lovforslaget tager Sigte paa.

Naar jeg — det er en Bemærkning til Socialdemokratiets Ordfører — brugte Ordet „Amerikanisering“, som ogsaa det ærede